

len tillkommande provision två hundra sextiotre kronor 49 öre, måtte på sökanden och hans hustru öfverlåtas.

Jemväl till Eders Kongl. Maj:ts sist omförmälda proposition har Riksdagen lemnat bifall.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 12 Maj 1886.

N:o 59.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 Maj 1886.

— — — — Andra Kammaren den 13 Maj —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om tillägg till Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 angående rätt för part att återfå till öfverrätt ingifna handlingar.

(Första Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 3 Utlåtande N:o 16
och Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts N:o 3 Utlåtande N:o 25.)

Till Konungen.

Genom Kongl. kungörelsen den 26 April 1853 har blifvit föreskrifvet, att, sedan till hofrätt inkommet eller i Kongl. Justitierevisionen bevakadt mål blifvit afgjort, må part vara berättigad att efter anmälan hos vederbörande tjänsteman emot qvitto återtaga de af honom ingifna protokoll och beslut i målet jemte andra handlingar af sådan beskaffenhet, att desamma

finnas hos offentlig embetsmyndighet att i hufvudskrift tillgå; och skall det ankomma på vederbörandes pröfning, huruvida andra handlingar än nu omförmälda må till parten återställas, samt huruvida sådant må ske emot bevitnad afskrift eller derförutan.

Efter hvad Riksdagen inhemtat, lära flere af de administrativa embetsmyndigheterna utan särskild föreskrift förfara i fråga om utlemnande af dylika handlingar på det sätt, som för öfverdomstolarne genom nyssnämnda Kongl. kungörelse blifvit stadgadt, men inom andra embetsverk lär den praxis utbildat sig, att part ej kan återfå af honom ingifna handlingar utan särskild ansökan. Det lär ej kunna bestridas, att omförmälda handlingar, för hvilka i de flesta fall lösen blifvit af part erlagd, äro hans egendom, för hvars återfående hinder, ledande till omgång och kostnad, ej böra läggas, helst någon anledning, hvarför de administrativa myndigheterna mera än de judiciella skulle hafva behof af att i sina arkiv förvara hufvudskrifterna till dylika handlingar, icke torde förefinnas.

Med anledning häraf, och då det bör kunna öfverlätas åt vederbörande tjänsteman i de administrativa verken lika väl som i öfverrätt att afgöra om de af part ingifna handlingar äro af sådan beskaffenhet, att desamma finnas hos offentlig embetsmyndighet att i hufvudskrift tillgå, samt en dylik åtgärd skulle underlätta för part att återfå ifrågavarande handlingar och minska arbetet för vederbörande verk och myndigheter, får Riksdagen, uppå gjord framställning, anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida de i Kongl. kungörelsen den 26 April 1853, angående rätt för part att återfå till öfverrätt ingifna handlingar, meddelade föreskrifter jemväl må kunna å samtliga administrativa verk och myndigheter tillämpas, samt derefter vidtaga de åtgärder, som på grund häraf kunna vara erforderliga.

Med undersåtlig vördnad:

Stockholm den 13 Maj 1886.
